

Møteinnkalling

Utvalg:	Stabbursdalen nasjonalparkstyre/Rávttošvuomi álbmotmeahccestivra
Møtested:	Svanhøvd, Sør-Varanger
Dato:	03.11.2014
Tidspunkt:	17:00

Ved eventuelt forfall er representantene selv ansvarlige for å gi vararepresentanten beskjed om å delta på møtet.

Nasjonalparkforvalter er tilgjengelig på telefon 78 95 03 77 / 409 12 470 eller e-post fmfikasa@fylkesmannen.no.

Saksliste

Utvalgs-saksnr.	Innhold	Lukket	Arkiv-saksnr.
ST 44/2014	Registrering av deltakere, beslutningsdyktighet		
ST 45/2014	Godkjenning av innkalling og saksliste		
ST 46/2014	Valg av underskrivere		
RS 9/2014	Orienteringer		
RS 14/2014	Barmarkskjøring i verneområder – rapportering til Miljødirektoratet		
ST 48/2014	Lompolaveien		
RS 10/2014	Presentasjon av TurApp		
RS 11/2014	Gjennomgang av innspillene fra FRU til forvaltningsplanen		
RS 12/2014	Fremføring av befaring – Offroadfinnmark		
RS 13/2014	Orientering om rapporten fra Multiconsult		

RS 9/2014 Orienteringer

- Orientering om skuterløypen nr. 14 ved Čiekŋalisjávri
- Tor Reidar Boland har sendt brev til KLD den 5. oktober 2014 – “Klagesak – Stabbursdalen nasjonalparkstyre”

Tor Reidar Boland
Neidamaringen 20,
9700 Lakselv

5. oktober 2014

Klima og miljødepartementet
Postboks 8013 Dep
0030 Oslo

KLAGESAK - STABBURSDALEN NASJONALPARKSTYRE

Viser til Miljødirektoratets brev av 23.september 2014 med forberedende klagebehandling vedr klage fra Rolf Trygve Johnsen, Lakselv, på bruk av snøskuter i Stabbursdalen nasjonalpark.

Som Porsanger kommunes medlem i Stabbursdalen nasjonalparkstyre reagerer jeg sterkt på den subjektive og til dels uriktige saksfremstilling fra direktoratet. Både jeg og min vararepresentant hadde lovlig forfall til det styremøtet hvor klagen ble behandlet. Vi ville begge ha stemt for å ta klagen til følge om vi hadde fått delta på møtet. Etter vårt skjønn er klagen godt og saklig begrunnet.

Jeg reagerer på direktoratets fremstilling av saken som en søknad «*om ubegrenset bruk av snøskuter til privat hytte i Stabbursdalen nasjonalpark*». Saken gjelder kun bruk av snøskuter på en konkret avgrenset strekning på ca 40 meter på islagt vann i Nedre Lompola, og altså ikke fri kjøring i nasjonalparken, slik man kan få inntrykk av.

Søkeren har som grunneier og hytteeier rett til bruk av snøskuter til nyttetransport både etter motorferdselsloven og etter tillatelse fra Porsanger kommune. Blant annet kjøring av ved fra egen eiendom, samt kjøring av materialer, utstyr og arbeidsfolk i forbindelse med byggearbeid på eget bygg, er direkte tillatt i loven/nasjonal forskrift og ikke gjenstand for noen begrensning i antall turer. I tillegg har Porsanger kommune i tråd med gjeldende forvaltningspraksis innvilget tillatelse for annen nyttetransport uten begrensning i antall turer.

Det er ikke kommet noen indikasjon på at retten til bruk av snøskuter på noen måte har vært misbrukt av søkeren. Han bruker sin rett ved behov, og ellers ikke. Etter min vurdering er det viktig å vise tillit til folk og spille på lag med dem som i det daglige bærer byrden av vernet.

Problemet i dette tilfelle er at nasjonalparkgrensen i 2002 ble flyttet fra nordsiden av Stabburselva til sørsiden, på strekningen mellom Dilljokmunningen og Ulvelompola. Foruten tre små holmer utgjør denne del av den utvidede nasjonalparken kun vannareal (elv og lompola). Denne grenseendringen, kombinert med en rigid og urimelig holdning fra vernemyndighetene, har skapt helt unødvendige problemer og konflikter mellom lokale rettighetshavere/grunneiere og vernemyndighetene.

Problemet ble konkret tatt opp på siste møte i faglig rådgivende utvalg, men budskapet fra faglig rådgivende utvalg synes dessverre ikke å ha nådd frem foreløpig. Slik jeg ser det, vil den aller beste løsning være å flytte nasjonalparkgrensen i Lompola-området tilbake slik den opprinnelig var, på nordsiden av Stabburselva. Det er ingen mening i å frede et vannareal som nasjonalpark, når verneformålet kan ivaretas like bra ved landskapsvern.

Både nasjonalparkforvalteren og direktoratet synes å fremstille saken som ønske om «*økt bruk av motorisert ferdsel til privat hytte*» (saksprotokoll side 5) som «*vil kunne skape en presedens som er i strid med og uthuler vernet*» (direktoratet side 4). Dette er helt feil. Utgangspunktet er, som korrekt påpekt av direktoratet, at «*klager allerede har en ubegrenset rett til å kjøre til hytta i trase utenfor nasjonalparken*». Søknaden og klagen er generert nettopp fordi søkeren, i motsetning til de nevnte instanser, ønsker å begrense motorferdselen til et minimum.

Søkeren har altså en uomtvistet rett til bruk av snøskuter på fast mark i landskapsvernområdet frem til den private eiendommen/hytta. Men ved å ta en «snarvei» på ca 40 meter over islagt vassdrag i nasjonalparken kan kjøredistansen bli avkortet ca 700 meter hver vei, altså om lag 1,5 kilometer per tur. Dette vil være en fin miljøgevinst, og ikke noen uthuling av vernet.

Det er en notorisk feil saksopplysning når nasjonalparkforvalter og direktoratet oppgir ekstra kjøredistans til ca 350 meter hver vei. Den riktige ekstradistansen er det dobbelte, ca 700 meter hver vei. Dette kan kontrollberegnes ved å ta utgangspunkt i krysningssted for nasjonalparkgrense og måle omsøkt strekning over elveis direkte frem til hytta, samt den alternative lengre rute på fast mark rundt lompolaen frem til hytta.

Dersom departementet stadfester avslaget på klagen, vil vernemyndighetene generere en helt unødvendig motorferdsel på ca 1,5 kilometer i et verneområde **hver gang** søkeren tvinges til å kjøre den alternative, lengre løypa. I tillegg til en helt unødvendig ekstra kjørestrekning, vises til topografiske forhold som tilsier at det av hensyn til naturmiljøet er mer fornuftig å kjøre på elveis fremfor på fast mark i dette området.

Konsekvensene av å følge direktoratets tilrådning vil være følgende:

1. Vernemyndighetene bidrar til økt motorferdsel i verneområdet.
2. Vernemyndighetene **dummer seg ut** som følge av punkt 1.
3. Økt konflikt mellom vernemyndigheter og rettighetshavere/grunneiere (urfolket).

Departementet må ta hensyn til de sterke minoritets- og urfolksrettslige sider ved denne sak. Stabbursdalen er et tradisjonelt samisk kulturlandskap. Det utvidede vernet er høyst omstridt og føles som et overgrep fra storsamfunnet.

De lokale rettighetshavere/grunneiere tilhører områdets samiske urbefolkning. Klager påpeker, etter min mening helt korrekt, at særlig sjøsamenes rettigheter ikke er ivarettatt, verken i verneprosessen eller i verneforskriftene.

Sametingets plenum har ved to vedtak uttalt at vernet er i strid med folkeretten. Daværende miljøvernminister Børge Brende forsikret i brev av 24. februar 2002 til sametingspresidenten at det utvidede vernet ikke skulle medføre noen form for inngrep i urbefolkningens tradisjonelle bruk av verneområdet. Det skulle kunne fortsette uhindret som tidligere.

Denne sak er således et konkret eksempel på hvordan Norge i praksis etterlever sine folkerettslige forpliktelser overfor sitt urfolk. Nåværende utenriksminister Børge Brende lovet under FNs verdenskongress for urfolk nylig i New York norsk oppfølging av så vel sluttdokumentet fra FNs hovedforsamling som FNs urfolksdeklarasjon fra 2007. Dette må ikke bare følges opp i festtaler, men også ved praktisk politikk i konkrete enkeltsaker.

Ikke bare reindriftssamene, men også sjøsamene forventer at norske myndigheter skal respektere deres rett til tradisjonell bruk av egne områder. I bunn og grunn er det nettopp dette denne saken gjelder. Slik jeg forstår Rolf Trygve Johnsen, ønsker han ikke annet enn å kunne ferdes til og fra sin egen eiendom/hytte slik han alltid har gjort, lenge før området ble vernet av den norske stat.

Forvaltningen av verneområdene i Stabbursdalen må etter min mening baseres på a) sunn fornuft og b) respekt for urbefolkningens private rettigheter og tradisjoner. Begge deler synes å mangle i Miljødirektoratets tilråding. Jeg anbefaler at departementet foretar befarung i det aktuelle området sammen med søker.

Med hilsen

Tor R Boland
Styrerepresentant for Porsanger kommune i Stabbursdalen nasjonalparkstyre

Kopi:
Sametinget
Miljødirektoratet
Stabbursdalen nasjonalparkstyre
Porsanger kommune v/ ordføreren
Rolf Trygve Johnsen

RS 14/2014 Barmarkskjøring i verneområder – rapportering til
Miljødirektoratet

Forvalter informerer styret om at Miljødirektoratet ønsker en rapportering fra verneområder om barmarkskjøring. Frist for rapportering er satt til innen november 2014.

ST 48/2014 Lompolaveien

Nasjonalparkforvalter informerer om veiprojekt "Lompolaveien" og om alternativer som foreligger i veiprojektet.

RS 10/2014 Presentasjon av TurApp

Forvalter presenterer produktet TurApp. Nasjonalparkstyret må vurdere om dette er et produkt de ønsker å ha på bestillingsdialogen for 2015.

RS 11/2014 Gjennomgang av innspillene fra FRU til forvaltningsplanen

Stabbursdalen nasjonalparkstyre gjennomgår innspillene til Faglig rådgivende utvalg. Referatene ligger ute på Stabbursdalen nasjonalparkstyrets egen hjemmeside:
<http://www.nasjonalparkstyre.no/Stabbursdalen/>

RS 12/2014 Framføring av befaring – Offroadfinnmark

Nasjonalparkforvalter presenterer bilder fra befaringen før og etter sykkelrittet Offroadfinnmark som ble avholdt 29.- 30. juli 2014.

ST 13/2014 Orientering om rapporten fra Multiconsult

Multiconsult har ferdigstilt rapporten "Gjennomgang av praktisering av Naturmangfoldloven". Nasjonalparkforvalter presenterer de viktigste punktene i rapporten som berører nasjonalparkforvaltningen.